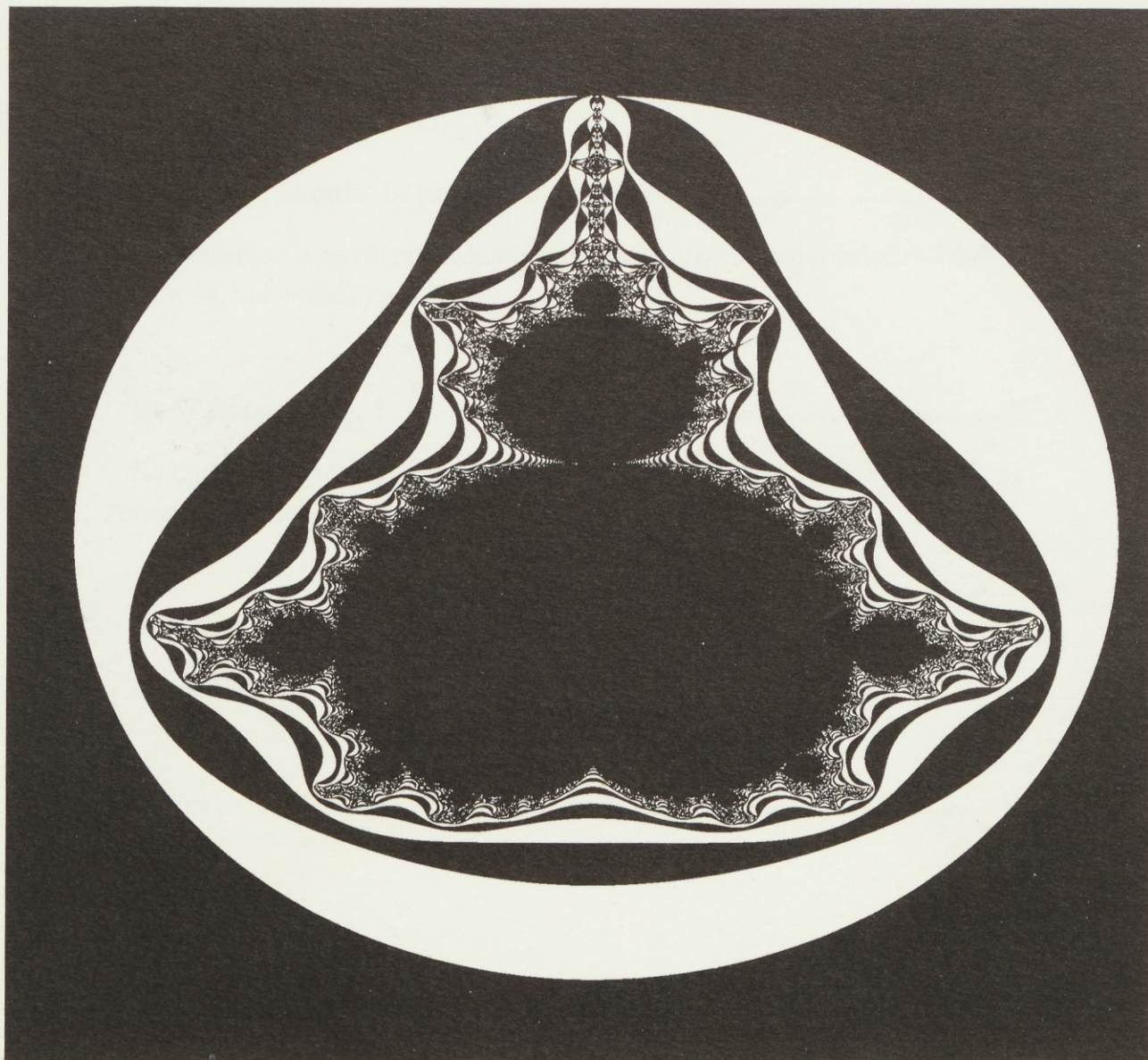

Glasilo dijakov Gimnazije Ptuj

letnik 1 • številka 1 • november 1992 • cena 50 SIT

PREBLISKI
PREBLISKI
PREBLISKI
PREBLISKI
PREBLISKI

PREBLISKI • Uredništvo: Simona Gaiser (glavni in odgovorni urednik), Barbara Krajnc, Anita Kosec, Petja Janžekovič (oblikovanje) • Lektoriranje: prof. Alenka Plohl • Tisk: Vili Polajžer, 350 izvodov • Po mnenju Ministrstva za informiranje Republike Slovenije št. 23/472-92 z dne 17.11.1992 so Prebliski proizvod informativnega značaja, za katerega se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

Beseda o miru...	6
-------------------------	----------

Ljubljana, banane in programi	Uroš Novak..... 8
--------------------------------------	--------------------------

V Ljubljani se je zgodil računalniški dogodek leta, predstavitev izdelkov Borlanda in IBM - a. Več o tem - Uroš Novak.

Rock Ropot, Ptuj, 2. 10. 1992	Anita Kosec..... 12
--------------------------------------	----------------------------

Na Ptuj se začanja razvijati glasbena scena. Prvi koncert v vojaških skladiščih na Potrčevi cesti v Ptuj ni mogel mimo naših ušes.

Mladina in droge	Barbara Krajnc..... 16
-------------------------	-------------------------------

Problematike "mladi - droga" se je pogumno lotila Barbara Krajnc.

Literarni kotiček.....	18
-------------------------------	-----------

UVODNIK	Simona Gaiser..... 4
----------------	-----------------------------

KJU FAJF

Živeli lačni! (ne vsi)	Tadej Toš..... 28
-------------------------------	--------------------------

ZADNJA STRAN

Veliki, črni, okovani...	Petja Janžekovič 29
---------------------------------	----------------------------------

Vetrovi so zapihali
morje je butkalo ob skalo v daljavi,
grmelo je,
oblaki so se bojevali med seboj.
Nekje, v nekem mestecu,
v neki šoli,
v neki učilnici,
so se rodili.

Ponovno v novi obliki stopili v javnost.
Pustite jih k sebi, da vam zlezejo pod kožo
in vam napolnijo dušo.
Čutili jih boste,
požirali boste besede
in iz njih pili toplino čustev,
ki so nastajala v mladem gimnazijcu
neke strašne noči,
ko so osvetili sobo,
šinili vanj, mu dali tisto, kar je želel -

PREBLISKI...

Pustite vrata odprta,
naj bodo dobrodošli...

Tukaj so, v novi obliki, z novim imenom in odborom. Vse je novo, le bistvo je staro.

Končno smo se osamosvojili od Tednika in smo zaživel.

Pot je bila strma, a vseeno smo jo premagali.

Vložili smo energijo, napeli naše mišice in možgane...

A se je splačalo???

Tukaj, pred vami, so **Prebliski**. Gimnazijci, vzemimo jih v roke in jim pustimo, da nam sežejo do srca (pazite, da ne bodo šli predaleč!).

Ne kritizirajte jih, ker so odraz vaših prispevkov, s katerimi ste skopi. Vabimo vas, da sodelujete, pišete, rišete in vaše umetnine oddate vašemu kulturnemu predstavniku ali pa uredniškemu odboru.

Gimnazijec, stopi s prašne poti na avtocesto in postani človek!

Urednica Simona Gaiser

Za vas smo se trudili:

- Barbara Krajnc
- Anita Kosec
- Petja Janžekovič
- Simona Gaiser

BESEDA O MIRU

Kličem vam: MIR, MIR, MIR !

Petrarca

Mir?! Kaj sploh pomeni beseda mir? Pomena te besede se zavemo takrat, ko bistvo nje izgubimo. Ni le to, da te starejši ali mlajši brat (sestra) ne pusti pri miru in vas obremenjuje s pospravljanjem, prosi za pomoč ali pa vam skače po živcih. Takrat si ne želite ničesar drugega kakor MIRU. Ali ima ta beseda res le ta pomen, ali se za njo skriva tudi kaj drugega?!

Mir je vsekakor nekaj najlepšega, kar ti lahko življenje, zraven svobode, da. Vendar - kako ga častijo in nanj gledajo drugi ...

Mir je za svet to, kar kvas za testo.

Talmud

Mir. V čem je mir? Plačilni seznami in napredovanja, zatirana častihlepnost, laži, velike trgovine, prekupčevanje in organizirana prebava. Drug drugemu onemogočamo, samo da sami bolje živimo. Če koga ne maramo, ga kupimo in temu se potlej reče skupnost.

Gerd Gaiser

Nihče ne more imeti miru dlje, kot se zahoče njegovemu sosedu.

Holandija

Blagoslovljeni tisti, ki na svetu snujejo mir!

Shakespeare

Ob mirni reki obale cvetijo.

Italija

Če bo kdaj mir, bo zaradi BITI, ne pa IMETI.

Miller

Izginiti, skriti se v množici - to je varnost. Slediti gibanju brez izpostavljanja, iti svojo pot brez vplivanja, skromno, enostavno. Izbrisati spomin na svoje zasluge in pozabiti na svoj ugled - to je skrivnost, kako lahko živiš med ljudmi v miru.

Lao Ce

Na drevesu molka visi njegov sadež, mir.

A. Schopenhauer

Danes vam lahko zaupam, kaj pomeni beseda mir, ker sem preživel vojno. Prej ne bi vedel.

Tomasi

LJUBLJANA, BANANE IN PROGRAMI

Interface

1. oktobra sta Borland in IBM v Cankarjevem domu predstavljala svoje programe in strojno opremo. Obetal se je slovenski računalniški dogodek leta, pa se je zato v Ljubljano priteplo polno firbcev, ki se bolj ali manj ukvarjajo z računalništvom. Svoje zastopnike so imeli vsi profili poklicev v Sloveniji, od tajnic do rudarjev. In v tej množici firbcev sem bil tudi jaz v družbi še nekaj zagretilih računalnikarjev. Kako se pride iz Ptuja v Ljubljano, ne bom povedal, pogledajte si na zemljevidu. V Ljubljani smo računali na manjše težave, ker smo predvidevali, da se bo večina teh firbcev v Ljubljano dostavila z avtomobili in da bo prišlo do manjše prostorske stiske. A smo imeli srečo, nismo rabili pešačiti 5 km do Cankarjevega doma. V tistih trenutkih je bila slovenska policija v polni pripravljenosti, ker so opazili ogromne trume shujšanih ljudi, kako se valijo proti CD-ju, in saj veste - do skupščine ni daleč. A so se zmotili. To so bile trume shujšanih programerjev, ki so v svojem pohlepu mislili, da bodo nagrade dobili tisti, ki bodo prvi prišli v CD. Pozabili so prebrati stavek, da bodo nagrade žrebali. Kot

bi rekli programerji v C - ju, strukturo smo deklarirali, zdaj pa jo definirajmo.

Implementation

Khm, torej... Ko sem se zrinil skozi vrata CD-ja, mi je oko obstalo na neverjetno velikem številu hostes (To je najnovejša naprava za pomoč organizatorjem sejmov, predstavitev... Prednosti: odličen dizajn. Slabosti : malo pomnilnika in šibka procesna enota.). Očitno so bile vse od istega proizvajalca, saj so na vprašanja tipa "Kje lahko dobim to?" vse odgovarjale z odgovori tipa "Tja ..., gospod, pejte no tm dol uprašat." . Čez nekaj časa je prišlo do zgodovinskega dogodka. Prišlo je do preseljevanja računalnikarjev. Da ! Selili so se iz predverja v Veliko dvorano CD-ja. Mi smo spadali k plemenu, ki se je začelo preseljevati zadnje, pa smo zato tudi dobili sedeže v drugem nadstropju. S petminutno zamudo je Bog z glasom, ki si ga je sposodil od Saše Einsiedler, naznanil začetek predstave. Po obveznih uvodnih govorih in obveznem ploskanju sta dobila besedo šef cirkusa in njegov pomočnik, to sta bila Mr. Jason Hammad & Mr. Dave Drummond. Potem, ko je Jason Ham-

mad v srednje dolgem monologu predstavil Borland, je besedo dobil Dave Drummond, ki je na kratko prikazal Paradox 4.0, verzija za DOS. Ob nekaterih zmogljivostih so večini navzočih škrtile čeljusti in oči so nevarno silile iz svojih privzetih (default) bivališč. Ko je končal, pa je Saša napovedala polurni odmor. V preddverju je bilo kaj videti... Na mizicah so stale steklenice s sokom, ledeni čaj, kava, torej najljubši pripomočki zagrizenih programerjev. Statistika je dokazala, da večina programerjev uporablja za razhroščevanje programov kavo kot pa Turbo Debugger ali CodeView. Po izdatnih ukrepih za obnovo energije se je naša četica napotila v Veliko dvorano, ki je bila še prazna in zasedla nekaj nerezerviranih sedežev (Programer programerju virus). Potem ko so se ostali zgnetli na sedeže in ko sem se najmanj 10-krat vstal, da so ljudje lahko prišli do svojih sedežev, se je začel drugi del. Mislim, da bi morali organizatorji v povabilu opozoriti udeležence, naj s seboj prinesejo potrjeno zdravstveno knjižico. Moj organizem je, če ga primerjam s povprečnim programerskim organizmom, relativ-

no zdrav, a sem kljub temu imel težave, ko je Dave prikazal zmogljivosti Quattro Pro for Windows 1.0. Spodnja čeljust se nikakor ni hotela vrniti v normalno lego, res pa je, da sem težko videl, ker so mi oči poskakovale levo in desno. Prava sreča, da smo vsi ostali živi in zdravi. Naj omenim samo eno od možnih uporab novega Quattra, to je izdelava pogrošnih koledarjev za :

perverzneže: dvomljivo oblečene lepoticice, vsak mesec druga;

avtomanijake : avtomobilski lepoticci, vsak mesec drugi.

To pa še ni vse. Vkjučujete lahko slike v različnih formatih in si iz njih naredite slide show ali pa krajšo animacijo. Hmm ..., samo ne vem, če lahko vključuje slike v formatu GIF. Ponovno je sledil odmor in sedaj so prišli na vrsto ljubitelji tropskih sadežev. Jedli smo banane, mandarine, potice, kolačke. Pili smo ponovno lahko sok, čaj in kavo, tiste izkrivljeni programerski tipi, ki pišejo v Clipperju & CO, pa so si morali pri šanku plačati Coca-Colo. Prav jim je, sintetikom. Borlandova agitatorja sta opravila svoje delo in sedaj je prišel do besede The Big Bad Blue Boy,

njegovo veličanstvo IBM. Po govorancah in ploskanju so do besede spustili mladeniča z otroškim glasom, ki nam je predstavil OS/2 2.0. To z otroškim glasom je bila čista finta, da bi nas prepričali, kako otroško lahka je uporaba sistema OS/2. Je pa fino, če lahko v ozadju poženeš CD-Player, ki producira zvok na Sound Blasterju, spredaj delaš v Quattro Pro for Windows, za nameček pa v desnem zgornjem kotu gledaš še TV Dnevnik. Torej OS/2 ni samo večopravilni sistem, ampak iz svojih uporabnikov naredi Napoleone (o.p. Napoleon je baje lahko delal več stvari hkrati, torej dolgujemo zamisel o multitaskingu prav njemu). In sedaj, drage dame, še dražji gospodje, na vrsti je gospod... Miha... .. Mazzini !!! Vsi brez izjeme smo ocenili, da je bil gospod Miha Mazzini zvezda predstave. Kot je sam povedal, so ga pri Marandu naplah-tali, da bi povedal nekaj besed o programu Moje mesto, katerega demonstracijsko verzijo si lahko pogledate v računalniškem kabinetu na 486 - ki, teče pod Windows 3.1 v folderju MOJE MESTO. Ker vas ne bi želel prikrajšati za te estetske užitke, navajam dialog med g. Mazzinijem in publiko.

M.M. (potihoma SYSOP-u) : Čuj, daj, poženi mi Windowse.

SYSOP (potihoma M.M.-ju) : Ja, bom.

M.M. (publiki) : Tja, glejte, to je en program z naslovom MOJE MESTO. Namenjen pa je hmm, hmm ... aja! namenjen je orientaciji po naši metropoli. Gospodje pri Marandu pravijo, da bodo pripravili tudi mape drugih mest, ko bodo imeli cajt. (Pogled na zaslon) Aja! je treba še naložit. Načeloma se to naredi samo ! (Kliki z miško, čakanje na Windowse) Ja, glejte, ne, zdaj se lahko z miško premikate po Ljubljani. Če pa vas zanima, kje je kaka galerija, gostilna, gledališče, pa lahko program označi tudi te zgradbe, če želite. Bomo pogledali, če je tu kaka gostilna. (Kliki z miško, označevanje gostiln in čakanje na Windowse) Ja, hmm ... tu pa zgleda ni nobene gostilne, ne. (Kliki z miško, označevanje bencinskih črpalk, galerij ...) Ja, nee, glejte. Tu so zdaj bencinske pumpe. Ta zelene so blajfraj, ta modre so normalne. Aha, tu je ena gostilna, glej jo. Če klikate z miško po ulicah, vam program zračuna, kakšno pot ste opravili. Če bi radi našli kako ulico, a ne, (Kliki

z miško in nehoteni klik na Cancel)
,hmm ..., hmm ...

Publika (M.M.-ju) : Kensl ste
prtisnli !

M.M. (publiki) : Hmm ..., ja hmm ...
Kaj pravite ?

Publika (M.M.-ju) : Kensl ste
prtisnli !

M.M. (publiki) : Aja, (ponovitev
postopka, iskanje Ceste VII. korpusa)
Je blo zdaj vredu ? Ja, vidite ne, pro-
gram vam pomaga premostiti razliko
med preteklostjo in sedanjostjo.
Vidite, da utripa novopečena Tivolska
ulica. Ja, do zdaj smo po Ljubljani
videvali zmedene tipe, ki so hodli
okoli s karto Ljubljane v rokah. Od
zdaj naprej bomo srečevali ljudi, ki
bodo točno vedeli, kam gredo, z lap-
topom v roki.

Publika : Hahahahaaaa,
ihihihihihiii

M.M. (publiki) : Vete, ne, letos je to
srečanje v CD-ju. Ta srečanja bodo
tudi naslednja leta, ampak ne več v
CD-ju, temveč vedno v bolj zakotnih
delih Ljubljane, pot do tja pa bodo
našli samo registrirani uporabniki
programa MOJE MESTO. Hvala.

Publika : Plosk, plosk, plac, plosk ...

Initialization

Mi smo bili edini, ki na srečanje
nismo prišli iz koristoljublja, ker smo
šli iz dvorane pred žrebanjem. Poti iz
Ljubljanje do Ptuja pa vam ne bom
opisoval, pogledjte si na zemljevidu.

Uroš Novak

ROCK ROPOT, PTUJ, 2. 10. 1992

Post nubila Phoebus!

Za dežjem vedno posije sonce in tako se je tudi glede glasbenega življenja na Ptuju premaknilo. Po Ptujstocku je bil v petek, 2.10.1992 v prostorih vojaškega skladišča na Potrčevi ulici koncert, imenovan ROCK ROPOT. Zbralo se je kakšnih 400 - 500 glasbeželjnih obiskovalcev, ki so uživali ob glasbi petih skupin, ki so na koncertu nastopile. To so bile:

- *HIC ET NUNC* (Vrhnika)

- *THE SEARCH. FOR WHAT?*
(Lendava)

- *THE SILENT ORDER*
(Ljubljana)

- *SLEAZY SNAILS* (Ptuj)

- *ANTI MILITARY DEMONSTRATION* (Madžarska)

Glasba, ki so jo izvajale te skupine, je bila mešanica Rocka, Metala, Hardcorea, Darka ter vse do Undergrounda. Pa pogledjmo, kaj so za nas povedali člani posameznih skupin.

Kitarist skupine *SLEAZY SNAILS*, Zlatko Kuret, je povedal:

* KOLIKO ČASA ŽE SKUPINA OBSTAJA ?

- Približno dve leti, v tej zasedbi pa leto dni.

* KDO SO ČLANI SKUPINE ?

- Štirje smo: pevec Aleš, basist Zoran, bobnar Muki in jaz, kitarist.

* KDAJ IN KJE STE PRVIČ NASTOPILI ?

- Pred približno letom in pol na Ptuju.

* KAKŠNE VRSTE GLASBO IGRATE ?

- Igramo neke vrste garažni rock, tudi underground.

* KJE VSE STE ŽE IGRALI IN ALI STE ŽE NASTOPILI V TUJINI?

- Nastopali smo po Sloveniji; K4 (Ljubljana), Šentilj '92, Štuk (Maribor), Turnfest (Ljubljana). V tujini zaenkrat še nismo nastopili; delamo pa na tem, da bi nastopili v Padovi in Budimpešti. Glede na to, da so pri nas danes nastopili Madžari, mislim, da tudi naš nastop v Budimpešti ni daleč.

* OD KOD IME SKUPINE ?

- Eh, ene puže smo meli v placu...

* BOSTE V KRATKEM ŠE KJE NASTOPILI ?

- Zaenkrat nimamo še nič v načrtu, nastopili bomo še pa zagotovo.

Pevec Aleš, ki ga mnogi radi primerjajo z Jimom Morrisonom, pevcem legendarne skupine THE DOORS, je o tem dejal:

- Jim Morrison je legenda. Primerjati koga z legendo je lahko vsakemu le kompliment. Ampak Jima ni več; danes je samo en Aleš; Doorsov ni več, danes so samo še Sleazy Snails.

* ALI IMATE V NAČRTU IZDAJO PLOŠČE ?

- Ja, v drugem letu bo; smo že začeli iskati sponzorje.

* KAJ MISLIŠ O MLADIH SKUPINAH NA PTUJU ?

- Večina jih poskuša imitirati TV - Metallica, Sepultura, Red Hot Chili Peppers ipd. Vendar, glasbo moraš začutiti, in šele takrat je prava in tvoja.

* KAJ MISLIŠ O PUBLIKI ?

- Gimnazijci ste najboljše občinstvo. Vesel sem, da ste tukaj.

* HVALA OBEMA !

Naslednja skupina, ki smo se je lotili, je bila skupina *HIC ET NUNC* z Vrhnike. Bobnar in basist, Mario in Tomi, sta za naš časopis izjavila:

* IMA IME VAŠE SKUPINE KAKŠEN POSEBEN POMEN ?

- Prevedeno iz latinščine pomeni naše ime tukaj in sedaj.

* NAM LAHKO PREDSTAVITA SKUPINO ?

- Večina članov je z Vrhnike, pevec pa je iz Ljubljane. Skupaj smo od aprila letos, v prejšnji zasedbi smo igrali že dve leti predtem. Člani skupine so: Bernard Kogojšek - kitara, Mario Mlakar - bobni, Tomi Papinc - bass in Sašo Solanovič - vokal.

* KJE STE ŽE NASTOPILI ?

- Igrali smo po Sloveniji, nastopili pa smo letos tudi na Novem Rock - u v Križankah.

* KAKŠNO VRSTO GLASBE IGRATE ?

- To je tako: poslušaj glasbo od rocka do metala, potem primeš kitaro in igraš po svojem feelingu.

* STE ŽE IZDALI PLOŠČO ?

- Začeli jo bomo snemati in približno v letu dni bo na trgu. Samo s ploščo namreč lahko kam prideš.

* NASTOPATE ŠE KJE V OKOLICI ?

- Zaenkrat ne, lahko se pa zmenimo.

* ZA KONEC, KAJ LAHKO POVESTA O DANAŠNJEM KONCERTU ?

- V redu je bilo, super. Na Ptuj se razvija fajn scena.

* HVALA VAMA !

Pogovarjali smo se še s pevcem skupine *THE SILENT ORDER*, Urbanom:

* NAM LAHKO PREDSTAVIŠ SKUPINO ?

- Žiga Valetič - sint, ritem kitara; Robi Mikac - solo kitara; Iztok Štefe - bobni; Andraž Poeschl - bass in Urban Schrott - vokal.

* KDAJ IN KJE STE PRVIČ NAS-
TOPILI ?

- Zima '92, zaklonišče Vevče.

* KAKŠNO GLASBO IGRATE ?

- En underground je, neka alternativa pač. Izdali smo (z lastnimi sredstvi) tudi kaseto, ki bi jo ob tej priložnosti rad podaril vašemu časopisu v upanju, da vam bo všeč. (op. p. Kaseto smo poslušali in reči je treba, da se nam je vsem zdela odlična. Stil ostaja zvest undergroundu, pevec pa ima glas, kot bi si ga sposodil od pevca skupine Laibach. Nabavite si to kaseto, ne bo vam žal!).

* BOSTE ŠE KDAJ NASTOPILI
NA PTUJU ?

- Ja, upajmo. Bili ste dobra publika, ne bi vas radi spustili iz rok. Obljubim, da bo slovenska turneja.

* HVALA !

Za konec sem prihranila še skupino *AMD (ANTI MILITARY DEMONSTRATION)* iz Madžarske.

* ANTI MILITARY
DEMONSTRATION. KAKO SE

VAŠE IME ODRAŽA V VAŠIH PESMIH ?

- Naše pesmi so usmerjene proti vojni, proti armadi. Naj ti razložim naša besedila, saj pojemo v madžarskem jeziku. Torej: usmerjena so proti vojni in proti armadi. Ne proti nasilju, to nas ne zanima. Le proti vojni in vojski. Mislim, da so to trenutno najbolj pereči problemi, kar pogledaj Bosno. Radi bi enkrat igrali v Sarajevu, da jim pokažemo, da je vojna norost.

* KAKŠNE VRSTE GLASBO IGRATE ?

- Igramo hardcore s primesjo metala.

* STE PRVIČ V SLOVENIJI ?

- Ne, enkrat smo nastopili že v Mariboru.

* HVALA !

Na žalost nismo uspeli intervjujati skupine THE SEARCH. FOR WHAT?, ker so nam predčasno pobegnili. Govorili smo pa z organizatorjem koncerta, Vilijem Muzekom.

* KAKO SI USPEL ORGANIZIRATI KONCERT ?

- Koncert gre izključno iz mojega žepa. Prvič bo še nekako šlo, vendar si za naslednje koncerte obetam sponzorje. V teku so tudi priprave za ustanovitev Komune interesnih dejavnosti Ptuj, pod okriljem katere bi se zvrstili še naslednji koncerti.

* NAM LAHKO ZAUPAŠ PROGRAM ZA NAPREJ ?

- Če bo vse po sreči, bodo na Ptuj igrali še:

-16. oktober 92 - PURE LAINE (Avstrija), IT'S NOT FOR SALE (Laško) in M.I.L.K. (Ptuj)

-6. november 92 - KUD IDIJOTI (Pula), PARTIBREJKERS (Beograd), RAZZLE DAZZLE (Cirkovce) in SAXEUS (Ptuj)

-20. november 92 - VELIKI BELI SLON (Zagreb), PRIDIGARJI (Ormož)

Intervjuji: Andreja Veršič, Maja Rozman, Simona Gaiser, Anita Kosec in Petja Janžekovič.

Anita Kosec

MLADINA IN DROGE

Droge so sintetična in naravna sredstva. Pri tistih, ki jih jemljejo, izzovejo neubranljivo potrebo po ponovnem jemanju v še večjih odmerkih. Zloraba drog in narkomanija v sodobnem svetu je epidemične razsežnosti. Zaradi tega je danes narkomanija eden od najbolj zapletenih in najhujših socialno - medicinskih problemov, še zlasti v državah Zahoda, saj vsako leto umre za posledicami zlorabe drog na tisoče mladih.

V Sloveniji se je narkomanija pojavila okrog šestdesetih let, med mladino, predvsem v večjih mestih, in se še širi.

Skozi našo državo potuje veliko ljudi iz Vzhoda na Zahod in obratno. Med njimi je tudi veliko tihotapcev mamil, ki tudi v naših mestih prodajajo opij, hašiš in druge droge. V republiki Makedoniji proizvajajo opij, ki je med najboljšimi.

Tako kot povsod po svetu prispeva k širjenju mamil tudi dejstvo, da se z njihovo pomočjo dobro zasluži. Narkomani so osebnosti s šibko voljo in se niso sposobni upreti negativnim vplivom. Narkomanija je najbolj razširjena med mladino starosti pet-

najst do štiriindvajset let. Mladostniki narkomani so praviloma slabi učenci. Zaradi škodljivega vpliva mamila slabita tudi spolni nagon in potencia. V naši državi se največ zlorablja heptonon, hašiš, marihuana, kokain in LSD. Poleg tega se pri nas narkomani "fiksajo" z raznimi uspavali in pomirjevali, kot so speed, boralgin, artane in druga. Za razliko od narkofilov, ki jemljejo drogo le občasno, se morajo narkomani drogirati vsak dan, da se izognejo krizi (cold turkey) - burni reakciji organizma na pomanjkanje droge.

Zloraba drog, zlasti heroína in drugih opiatov, povzroči, da narkoman hujša, videti je bled, oslabel, izpit - izrazito shujšanega videza. Za nekatere ljudi z določeno strukturo osebnosti je lahko že enkratna uporaba droge usodna, saj lahko postanejo odvisni.

Vsa medicinska dejstva dokazujejo, da je narkomanija bolezen. Narkomani niso nikakršni junaki, temveč pasivni odvisni osebe, ki bežijo od življenjskih težav. Postanejo bolniki in nesrečniki, ki se sami, brez razumevanja svojega zdravega okolja, ne morejo rešiti.

Barbara Krajnc

SAMA V MNOŽICI

Dežne kaplje so mi kakor solze padale po licu. Hodila sem počasi, kajti strah me je bilo. Vedela sem, da je že za naslednjim ovinkom. Vsak korak, ki sem ga naredila, je bil težji. Z vsakim korakom sem ji bila bližje. In končno. Stala je tam, tako vsemogočna. Velikokrat sem šla mimo nje, a nikdar nisem pomislila, da bo nekoč naredila name tako močan vtis. Sedaj je bila drugačna. Grd, temen, deževen dan jo je spremenil. Obstala sem pred njo in jo gledala. Čutila sem, kako komaj čaka, da mi vzame svobodo. Drugi so hiteli vanjo, ker jim je nudila toplo zavetje pred dežjem. Bili so srečni, kakor da ne bi vedeli, da... Zbrala sem pogum in vstopila. Tedaj pa... Zagledala sem same begajoče obraze, njihove oči so bile polne obupa. Skoraj nisem mogla verjeti, zdeli so se mi tako srečni. Komaj tedaj sem se zavedla, da nisem edina, da ni samo zame vse novo, ampak za vsakogar.

Saj je samo šola, v kateri bom preživela naslednja štiri leta, v kateri se bom čutila, kakor da je moj drugi dom, katero bom nekoč prav tako težko zapustila, kakor sem prejšnjo, sem pomislila. Tè misli so mi vlile novega poguma. Ne, prvi dan nisem bila sama. Ob sebi sem imela veliko prijateljev in prijateljic. Toda v sebi sem čutila samoto. Pojavila se je tedaj, ko sem prvič prestopila prag te šole. Ne znam povedati, kakšna je bila, a vem, da je bila tam, saj kanček te samote nosim v sebi še danes.

Silvija Rakuš, 1.C

KAM PESEM?

V mislih nastaja pesem velika,
nastaja prav tiho,
podobna oblaku,
ki se spreminja...
Ni moč je ujeti!
Kam pesem, stoj!
Daj se ujeti!
Počakaj, da te okusim!
Pusti, da roka zapiše!

A pesem hiti,
ne pusti se ujeti!
Živi za trenutek,
živi, le zame...

TUJEC

V daljavi glej, tujec,
ves sključen potuje.
Sam je,
nima prijateljev,
niti družine.
Hodi, potuje
s križem na rami...
Naenkrat izravna se,
glej ogenj v očeh...!
A takoj spet ugasne
in sključi se spet!

Eno jasno besedo,
eno samo kapljo nasmeha na izsušene ustnice.
En žarek,
en sam žarek v meglo misli.
V misli o tebi in meni,
v rane,
v molk ob ločitvi!

Anita Kosec

SENCE PADAJO PO SOBI.

PIHNEM.

SVEČA CRKNE!

A. K.

Tisto...
Pomlad. Vonj cvetja.
Topel, vlažen veter boža moja ramena.
Pomlad. Šum trav. Nešteto luči se prižiga na nebu.
Muren gode svojo osamljeno pesem -
ni več sam.
Mehkoba tvojih las.
Kje sem se izgubila?
Šepet.
Šepet sreče? Šepet žalosti?
Šepet laži?
Trave ne lažejo. Murni godejo resnico.
Sreča. Kaj je to sreča?
Sreča!
Kako čudno se sliši - sreča?
Kje je - povsod in nikjer.

B. T.

Svetloba se lomi v ogledalih,
in se odbija od belih zidov.
Zavesa ljubezni,
bela stena,
pesem jezika,
veliko ogledalo.
Tega nisem nikdar razumela!
Čudak v svetu privilegirancev.
Ne razumem!
Čudak.
Privilegiranci.
In nikdar ne bom razumela!

Anita Kosec

KLIC V SILI

Grozeč klic mi para srce, dušo.
Otrok na stopnicah joče.
Kot da bi se vsem zmešalo, bežijo...
Kot živali so, rjovejo...
Lomim se pred njimi,
a jih ne zanima.
Obračajo se stran, nočejo me videti.
Podajam jim roke, kličem jih,
a grejo svojo pot v pusto vsakdanjost,
polno problemov, joka, težav in nasilja,
ne ozirajoč se na prijatelja in
klic v sili...

Simona Gaiser

Hodiš in čas te prehiteva
hodiš in hodiš in
naenkrat se zaveš
da je konec.
Da si samo hodil
ne da bi vedel kam.
Da si samo upal in sanjal
bil poln utvar.
Ko se zaveš
še ni prepozno.
Oprijeti se moraš najbližje bilke
ki ti ponuja roko
roko sredi valov nesreče.
Kajti ta bilka je lahko veja.
Veja mogočnega drevesa na otoku
ki je del velike celote...

Andreja Pernek

PTICA

Letim, kot ptica.
Sem v višini,
kot list papirja lebdim v zraku.
Le veter me pozibava v miren
ritem spanja.
Kot na oblaku sanj se počutim,
letam, pristajam,
se dvigam v višine,
a zmeraj padam v globine.
Ptica sem, brez kril,
ne znam leteti,
le padati iz višin.

Simona Gaiser

Želim si -
vidim nebo,
vidim luno,
vidim zvezde, toda...

Želim si -
slišim veter,
slišim trave,
slišim reko, toda...

Želim si -
čutim roso,
čutim sebe,
čutim tebe, toda...
Želim si, toda kaj?

B.T.

Zakaj se ljudje ne znajo več smejeti?
Zrejo predse in stokajo, kako jim je hudo,
a ne storijo ničesar, da bi jim bilo bolje.
Molijo boga, ga rotijo, a ga ne vidijo.
Ne vidijo zelenja, mladega drevesa.
Niti valov, morja šumenja.
Ne slišijo ptic, ne vidijo več kondorja.
Ne čutijo ljubezni, prežete s strastjo mladosti.
Nočejo!
Ne morejo!
Ne zmorejo!
Ne vedo, da smeh odtehta največjo bolečino,
da prijazna beseda preglasi top,
da pesem življenja vodi v srečno rojstvo smrti.

Andreja Pernek

POSŁUŠANJE DUŠE

Sedela sva na skali,
morje je butalo.
Ničesar se ne spomnim.
Le poljub?
Odkritost?
Si bil odkrit?
Si govoril iz srca?
Prisluhnila sem tišini noči,
zavedam se, za vedno si izgubljen v pustinji večnosti.

Simona Gaiser

ODŠEL SI...

Odšel si
še preden sem
zbrala pogum
in segla po kodru tvojih las
imelo me je da bi kričala na glas
pa sem vedela da nima smisla
odšel si preden sem se
lahko poslovila.

Mateja Muršec

UPANJE

Odmev topotajočih korakov,
odsev luči v temi.
Trhlo drevo ob cesti,
majhna, komaj opazna mladika na njem.
Prvi brsti
na lipi pod hišo.
Nežen piš pomladnega vetra,
ki mi kuštra lase.
Vsepovsod vonj po pomladi.
Droban metulj, ki je
pozabil iti spat,
in tvoja bližina,
vse to me navdaja
z upanjem, ki je v meni
umiralo to dolgo zimo.
Z upanjem v lepši jutri,
pa čeprav mi svet umira pred očmi.

Mateja Muršec

MODERNI PRINCIPI

Moderni principi,
bazalt, stereotipi,
intenzivnost laganja
in prisila šund branja.
Moderni principi,
šminkerija in tipi,
čimveč razbitin,
največ pa tatvin.

Boštjan Koražija

PRED KOM BEŽIŠ - ZAKAJ ŽIVIŠ?

Človeško vprašanje,
zakaj živiš,
zakaj hiraš,
pred kom bežiš.

Bežiš pred sabo,
toneš v pozabo,
da se skriješ vase,
in odvrneš pogled nase.

Umrlo je telo,
ostala je duša,
bolelo je zelo,
v tvojih studencih spet suša.

Boštjan Koražija

ŽIVELI LAČNI ! (ne vsi)

V nedeljo sem bil na zabavi "Na predpustni četrtek pred večerjo". Ja, dejansko pred večerjo. Gostili so nas, to je zraven mene še ducate lačnih, člani ansambla Hotrus Musicus iz Celovca, za vse skupaj pa je kriv Adriano Banchieri (1568 - 1634), ki je leta 1608 začutil neustavljivo potrebo po tem, da napiše renesančno madrigalno komedijo v ljudskem jeziku.

No, pa nazaj k naravi... Pardon, k zabavi. K zabavi! Med starimi znanci, ki se udeležujejo takih žurov, je bilo opaziti tudi dve sopranistki, ki sta med drugim krotili dve glasni blokflavti; pa kontratenor, ki ga je podpirala viola da gamba in enega navadnega tenorja. Aja, skoraj bi pozabil na bas, ki je recitiral v slovenskem jeziku. Najbolj se mi je vtisnila v spomin gospa Hendrix s svojo 18 strunsko pošastjo, ki jo strokovno imenujemo lutnja. (Še dobro se spominjam tiste reklame, ki mi jo je vsiljeval medijski manipulator: "Nemogoče je mogoče!" se je drl, ampak jaz mu nisem verjel.

Vse do nedelje, ko sem doživel pravo katarzo, ki jo je pogojila reklama.)

Spet sem zavil s poti. Opaziti je bilo tudi precej lačnih mladih, kar je za take vrste žurov vsekakor pozitivno. Škoda, da so se nekateri izmed njih prehitro nasitili in med svojim hrupnim odhodom motili ostale, ki so si polnili ušesa s sočnimi madrigali iz 17. stoletja. Verjetno še niso uspeli prebrati tiste knjige...

Ko smo se počasi nasitili in so nam gostitelji rekli, naj rajši pridemo drugič, kot da bi ostali do jutra, se še vedno nisem mogel znebiti občutka, da me je pri odlični večerji, po kateri me je imelo, da bi kar zapel, motil zvok *motorne kosilnice*. Ja, motorne kosilnice. Prave. Glasne. Prijatelji so mi pojasnili, da je šlo verjetno za vlak, ki je sopihal čez most. Vse lepo in prav, če pri nas vlaki vozijo čez most 20 minut.

Na poti v Kicar sem poslušal petje svojega ferrarija in si mislil, da je molk najboljša obramba vse do trenutka, ko se prelevi v priznanje.

Tadej Toš

VELIKI, ČRNI, OKOVANI ...

Za konec bi vas rad še malo sekiral. Naj mi bo milostno nebo! Govoril bom o invaziji "človečkov", ki jim pravimo metalci. Vsi pripadniki te horde - ne me tepst!!! V naslednjih številkah bom, obljubim, seciral še rockerje in raperje. Gremo po vrsti:

Grem po hodniku, gledam v tla in razmišljam, kako bom pogrnil pri fiziki, ko naenkrat pred sabo zaslišim bum, bum, tras! Prestrašeno se ustavim in počasi dvigam periskop. Črni vojaški škornji se prikažejo najprej. Če so okovani, toliko bolje. Sledijo vojaške hlače, po možnosti iz Varaždina ali Čakovca. Nato, pazite zdaj, prihaja veliki val! Črna majica z napisom Metallica ali Sepultura, drugo skorajda ne vžge. Preko usnjena jakna ali vojaška suknja. In pa obvezni dolgi lasje, povezani v čop, ki mora biti čim daljši. Morda še črna čepica za povrh, a ni pravilo. Sedaj je slika popolna - pred mano stoji mladi metalec od glave do pete.

Tudi način hoje ni brezpomemben. Trdno udarjati s škornji ob tla, roke naj visijo ob telesu prosto po Newtonu. Za boljši imidž je treba večkrat z globokim, po možnosti hripavim glasom (kot ga ima James Hetfield) izustiti: "Yeah!!". Popravljanje frizure

teče vsak prosti trenutek, da se lasje hitreje in lepše zmastijo.

Upam, da ni treba posebej poudarjati, da se posluša zgolj METAL (Metallica, Sepultura, Kreator, Megadeth, Slayer...). Besedila niso toliko pomembna, ker jih ponavadi ne moreš dešifrirati, ampak glasba... Ah, kakšna harmonija razbijaških udarcev bobnov, predirljivih krikov kitare, genialnih bas linij (15 not na sekundo (15 not/s)). To je užitek, ki se ga z besedami ne da opisati. Ko butneš z glavo v mizo in jo sesuješ. Vata v ušesih postane sčasoma hvale vreden pripomoček. Če si kdaj malce natolčeš lobanjo, roko ali nogo - nič ne de! Metal zaceli vse, še tako globoke rane!

Poznamo tudi leteče metalce, ki so pa zares Metalci z velikim M:

Ogled: na vsakem ptujskem koncertu.

Cena: vključena v ceno vstopnice.

Opozorilo: pazite na glave - leteči metalci v zraku!

Tako! Obdelali smo vse možne izvedbe metalca. Morda sem bil v nekaterih delih teksta malce nesramen in nepravilčen, a vedite:

spoštujem vse glasbene zvrsti in njihove oboževalce, če so le pravi in s srcem navezani nanje. Ne prenašam pa nekakšnih kvazi - metalcev, ki so metalci zgolj zato, ker je to trenutno v modi in ker so tako videti bolj pomembni. Lepo je povedal član skupine Beerbusters na Ptujstocku: "Ne prenašam nepravih metalcev!" No ja, če smo odkriti, je stavek formuliral nekoliko drugače, a ne smem pozabiti, da je to vseeno časopis in da ga berejo tudi učitelji, zato se avtorju

citata iskreno opravičujem, ampak originala res ne morem objaviti.

Dovolj bo. Do prihodnjič!

Petja Janžekovič

P.S. Članek je nastal dan pred fizikalno šolsko nalogo, zato je še bolj zatežen, kot bi bil sicer.

TISKARSTVO
VILI POLAJŽER
62250 PTUJ, PREŠERNOVA 18
TEL. 062/771-572

TANDEM
d.o.o.

LEVSTIKOVA POT 3
salon: Prešernova 35/a
Tel.: 775-293

